

Науковий вісник Ужгородського національного університету. Сер. Педагогіка, соціальна робота. Вип. 29. С. 27-28.

2. Ничкало Н. Г. *Державний стандарт професійно-технічної освіти – наукове обґрунтування. Науково теоретичні і методологічні засади конструювання змісту професійної освіти: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Вінниця. 1998. Ч. 1. С. 154-160.*

3. Равен Дж. *Компетентность в современном обществе: выявление, развитие и реализация: пер. с англ. Москва, 2002. 396 с.*

4. Сарафанюк Е.І. *Педагогічні умови підвищення якості загально-військової підготовки курсантів вищих військових навчальних закладів з використанням віртуального моделювання: автореф. дис.канд.пед. наук: 13.00.04. – Одеса, 2005. – 22 с.*

5. Хуторский А. В. *Ключевые компетенции как компонент личностно-ориентированной парадигмы образования. Народное образование. 2003. №2. С. 55-61.*

SPEECH ACTIVITY IN STUDENTS' FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATION

Halatsyn K. O.

*Ph.D. in Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of English for Engineering*

Yaroshenko O. L.

Lecturer at the Department of English for Engineering № 2

National Technical University of Ukraine

“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”

Kyiv, Ukraine

The problem of speech activity in foreign language communication is actualised by Ukraine's entry into the pan-European economic and educational space. Foreign language communication becomes an essential component of the future professional activity of a specialist. The urgency of the problem is also caused by contradiction between social demand for a highly qualified specialist who speaks a foreign language and can use it in his professional activity and the low level of higher school graduates' training in a foreign language.

Problems of speech activity as a means of communication are considered in the works of A. Ksenofontova, V. Kunitsina, A. Leontiev, S. Nikitchin, G. Shchukin, A. Khomyak. The relationship between communication and linguistics has been studied by A. Goykhman, I. Zimnya, E. Klyuev, M.

Koltunova, T. Nadeina, A. Shakhnarovich. The analysis of the generality of receptive and productive types of speech activity is devoted to the works of V. Ilyin, S. Klichnikova, S. Tolkacheva. T. Astafurova, T. Kuchma, Z. Ilyukhin studied professional communication issues in a foreign language. Researchers define *speech activity* as an object of learning, through which the goal of learning is achieved – the formed communicative potential of a student to use primary forms of communication.

Like any human activity, speech activity includes a structural structure of motivational-stimulus, orientational-research, executive levels [5].

According to many researchers, the motivational-stimulus level is represented by a complex interaction of aspirations, motives and goals of speech activity as its further result. Several internal and external motives stimulate the activity. For our analysis, it is essential to note its internal motive. Such in speech activity is a cognitive-communicative need, which, according to A. Leontiev, “finding” itself in the subject of activity becomes its internal motive [4]. Consequently, it assumes the creation of a situation that would motivate the occurrence and development of communicative-cognitive needs in mastering the skill of communication.

The orientation and research level of speech activity includes investigating the conditions of the activity, highlighting the subject, engaging the means, tools of the activity. It is also the level of implementation of the selection of means and ways of forming and expressing an opinion in speech communication. Programming and internal organisation of the subject, content plan of speech activity takes place at this level. The executive level of speech activity can be externally expressed and unexpressed. For example, the executive listening level is externally unexpressed, but the executive element of speech activity is evident; it is externally pronounced in the speaker’s articulatory movements. In speech activity, the product of its receptive types, namely, reading and listening, is inference, and the product of such speech activities as speaking and writing is statements, text [5].

An essential part of the subject content of an activity is its result, which usually manifests itself in a specific reaction of others to the product of this activity. Thus, in receptive types of speech activity, the result of listening is the understanding of the content of the text followed by speech. The consequence of productive types of speech activity is how others perceive them [5]. According to M. Zhinkin’s concept, the realisation of these types of speech activity occurs through such general functional mechanisms as comprehension, anticipatory reflection, operative and long-term memory [2].

Conclusions. Studies of speech activity have given grounds to determine that the result of speech activity is a response action of participants of speech communication, which allows more precise control of its formation, consciously analyse erroneous speech actions, correlate them with a certain level of activity, more effectively organise training.

Bibliography:

1. Гойхман О. Я. Речевая коммуникация / О. Я. Гойхман, Т. М. Надеина. – М. : Инфра, 2007. – 272 с.
2. Жинкин Н. И. Речь как проводник информации / Н. И. Жинкин. – М. : Наука, 1982. – 150 с.
3. Ксенофонтова А. Н. Теоретические основы педагогического конструирования речевой деятельности / А. Н. Ксенофонтова // Вестник ОГУ. – 2002. – № 8. – С. 4–9.
4. Леонтьев А. А. Слово в речевой деятельности: Некоторые проблемы общей теории речевой деятельности / А. А. Леонтьев. – М. : Просвещение, 2006. – 214 с.
5. Хом'як А. П. Мовленнєва діяльність як засіб вербального спілкування / А. П. Хом'як, П. А. Кліш. – Науковий вісник ВНУ ім. Лесі Українки, Серія: Педагогічні науки, 2010 р. – № 23, С. 34 – 40.

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ: ДОСВІД ЕСТОНІЇ

Кузьменко А. О.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри романо-германської філології та перекладу*
**Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Київська область, Україна**

Університети країн Європи вважають академічну нечесність загрозою своїй безпеці, хоча при цьому за розвідками Transparency International (2018) наявне поширення корупції в освіті у різних країнах (від 7% до 72%), жодна країна не є виключенням, та в середньому в Європейському середовищі рівень такої корупції складає близько 34% [1, с. 89]. Тож інтелектуальна чесність подібна іншим чеснотам: велика кількість людей її вітає, проте замало осіб її втілює [2]. Саме ця ситуація зумовила враховувати академічну доброчесність на законодавчому рівні як складову якості освіти.

Впровадження Болонського процесу (1999) та реалізація Лісобонської стратегії з підвищення конкурентоспроможності, а також міжнародний проект «Гармонізація освітніх структур в Європі» (2000) призвело до зросту вимог щодо дотримання етичних норм академічної доброчесності, про що свідчить проведення у вересні 2004 р. Міжнародної конференції з цього приводу у Бухаресті та чітка регламентованість етичних цінностей, норм та принципів вищої освіти Європи в Бухарестській декларації.